

Dr. P. H. VAN DER HOOG, *Ziekten van het behaarde hoofd en hare behandeling*. N.V. NIJGH en VAN DITMAR'S Uitg. Maatschappij, Rotterdam.

Het spijt mij, niet even gunstig over dit boekje te kunnen oordeelen als over eenige voorafgaande van deze reeks, die vroeger in dit *Tijdschrift* besproken zijn. Ik vrees nl. dat zij voor wie dit boekje bestemd is, nl. artsen en studenten, het na lezing niet zonder eenigen wrevel terzijde zullen leggen, omdat zij er niet in vonden wat zij zochten: een leidraad, die het den lezer, ook volgens de bedoeling van den schrijver in de inleiding, „zoo gemakkelijk mogelijk” moest maken.

De dermatologisch onderlegde lezer zal natuurlijk de verschillende ziektebeelden begrijpen en de therapeutische raadgevingen niet zonder critiek aanvaarden; de practiseerende geneesheer, die geen differentieele diagnose van dit bijzondere onderdeel kanmaken, zal naar referent's overtuiging slechts een verwarden indruk overhouden en meer dan ooit geneigd zijn den patiënt maar onmiddellijk naar een specialist te verwijzen.

Er is in dit boekje een wanverhouding tusschen het wetenschappelijke gedeelte en het meer practische gedeelte; hoofdstuk II (aetiologie) en IV (microscopisch onderzoek) zijn te uitvoerig en toch niet duidelijk genoeg, hoofdstuk III (clinisch onderzoek) is verwarrend. De beschrijving der schimmels met de schemata zijn voor den medicus practicus zonder afbeeldingen niet te begrijpen en voor hem van geen belang. Indien hij al behoefte gevoelt daar iets meer van te weten, kan hij beter een gewoon leerboek raadplegen.

Hoofdstuk VI (de hygiëne van het behaarde hoofd) is nog het best geslaagd, al zijn daar recepten bij, die ik niet graag zou willen aanbevelen. In hoofdstuk IX (therapeutische voorschriften) zijn *acne*, *brandwonden* en *hypertrichosis* in letterlijken zin met de haren er bij geslept.

Ten slotte mag hier misschien gewezen worden op vele slordigheden in den tekst: de schrijver spelt hardnekkig ecsema, soms eczema, een enkelen keer exzema; hij spreekt van ol. cadinae, mosetig batist en vele recepten zijn deels in het Latijn, deels in het Nederlandsch aangegeven.

Ref. is zich volkomen bewust van de moeilijkheden, verbonden aan de samenstelling van zulk een korte handleiding, waarin theorie en practijk in een juiste verhouding moeten gemengd zijn. Hij meent echter in alle oprechtheid, dat deze moeilijkheden door den schrijver niet overwonnen zijn.

E. VAN DER HOOP.

R. MORICHAU-BEAUCHANT, *L'exploration de l'estomac, du duodenum*. Uitg. G. DOIN & CIE., Parijs. Prijs 18 frs.

In een klein boekje bespreekt MORICHAU-BEAUCHANT in het kort de symptomatologie en diagnostiek van de ziekten van maag en duodenum.

Het grootste deel is gewijd aan de pathologie der maag, terwijl